

VALOKEILA

XXVIII OULUN KANSAINVÄLISEN LASTEN- JA
NUORTENELOKUVIEN FESTIVAALIN VIRALLINEN
ÄÄNENKANNATTAJA

Kummallinen kaveruus!

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

ELOKUVISSA

Ristin etsintä

Aikamatka-elokuva kertoo sisaruksista, Valdemarista ja Sillestä, jotka jäävät kahdestaan kotiin vanhempiensa matkan ajaksi. Valdemar tapaa fysiikan luennolla Benedictin, joka lähettää hänet aikakoneella menneisyyteen. Benedict tarjoaa Valdemarille rahaa, jos hän auttaa Benedictiä.

Valdemar kieltäytyy ensin, mutta romutettuaan vanhempiensa auton, hän päättää suostua. Valdemarin täytyy hakea kirotululle Benedictille menneisyydestä krusifiksi, jonka avulla ikuiseen elämäänsä kyllästynyt Benedict voi vanheta ja kuolla. Sille tulee Valdemarin mukaan etsimään krusifiksia. Heitä seuraa Benedictin kironnut noita, joka ei halua Benedictin kuolevan.

Meidän mielestämme Aikamatka oli todella hyvä. Juoni, tapahtumapaikat ja näyttelijät olivat hyviä. Oli ihanaa, kun Valdemar ja Sille alkoivat tapahtumien myötä tulla paremmin toimeen keskenään. Lisäksi Sille ystävystyi myös Benedictin kanssa, mikä oli suloista, koska kummallakaan ei ollut ystäviä.

MARIA RASINKANGAS
KAIIJA RAHKONEN
Sanataideryhmä
Kameleontti

Mogens Hagedorn: Aikamatka,
Tanska, 2009, 91min, (K10)

Esitykset: Plaza 4, pe 20.11. klo
17.00, su 22.11. klo 10.00

Valokeila uudistui Helsingin
Sanomien vanavedessä!
Huomaa uudet fontit.

VALOKEILASSA

Sukellus unelmiin ja perhearkeen

Miltä tuntuu, jos ei ole koskaan tavannut omaa isäänsä? Voinko saada äitini rakastumaan pullaa leipovaan poliisiin? Ella Lemhagenin menestyskomedia Tsatsiki, mutsi ja poliisi (1999) kertoo koulupoika Tsatsikista, jonka elämässä monet kysymykset ovat vailla vastausta.

Tsatsiki asuu Tukholman esikaupungissa rock-bändissä laulavan äitinsä kanssa. Hän ei ole koskaan tavannut kreikkalaista isäänsä, mutta harjoittelee kuitenkin varmuuden vuoksi sukeltamista, josko joku päivä pääsisi näyttämään hänelle taitonsa.

Kaikki kerhomme jäsenet pitivät Tsatsiki-elokuvasta. Suurimman osan mielistä yleisvaikutelma oli kohtalaisen hyvä, jopa erinomainen. Elokuvan juoni oli valtaosan mielestä kiinnostava, mutta jotkut pitivät sitä ajoittain hieman ennalta-arvattavana. Monenlaisten tunteiden esiintuomista pidettiin hyvänä asiana: Tsatsiki-elokuvassa nauretaan, pussaillaan ja kiljutaan, kaikki valloittavassa hengessä.

Näyttelijäntyo on elokuvassa erityisen onnistunutta. Varsinkin Tsatsikia näytelleen Samuel Hausin roolityötä pidettiin uskottavana, mutta osa sivuosien näyttelijöistä jakoi mielipiteitä. Ohjauksesta pidettiin, mutta leikkauksen rytmiä kritisoitiin välillä rytmiltään pomppivaksi. Mieleenpainuvimpia kohtia olivat Tsatsikin sukelluskohtaukset.

Tsatsiki, mutsi ja poliisi on koko perheenkomedia, viihdyttävä mutta omaperäinen. Elokuva pohjau-

tuu Moni Nilsson-Brännströmin Tsatsiki-kirjoihin ja on saanut lukuisia kansainvälisiä palkintoja.

Valveen sanataidekoulun 9 - 11-
vuotiaiden kerho

Ella Lemhagen: Tsatsiki, mutsi ja poliisi (Tsatsiki, morsan och polisen), Ruotsi, 1999, 91 min (S)

Esitykset: Teatteri Valvesali, pe
20.11. klo 11.00

Tsatsikin ja äidin välit ovat lämpimät.

LEFFA-ARVIO

Kommeluksia Islannissa Teletappi-hengessä

Hyvästi kaamosväsymys ja kirkasvalolamput! Valvesalissa on tarjolla aidosti pikkulapsille suunnattu, virkistävä elokuva-elämys. Aurinko, aurinko lähtyvä paistaa vie katsojan suoraan karnevalistiseen kesään, jossa päähenkilöt Koppa ja Sitka seikkailevat värikkäissä maisemissa.

Sigurðssonin koko perheen elokuva pohjautuu islantilaiseen las-

tensarjaan. Sitka ja Koppa lähtevät etsimään kaveriansa Lucya, mutta joutuvatkin toisistaan eksyksiin. Elokuva on aidosti positiivinen, ja naurua riittää aikuisikatsojalle jopa liikaakin. Mieleen tuleekin, miksi pienten lasten elokuvissa lähes jokaisen tapahtuman täytyy olla kikatuksen paikka?

Värikäs miljö ja esitystapa tuo välillä mieleen Teletapit. Elokuva

rytmittävät mukavasti kaikkien näyttelijöiden laulukohtaukset.

ANU KOKKONEN
sanataideopettaja

Thórhallur Sigurðsson: Aurinko, aurinko lähtyvä paistaa, Islanti, 2008, 56min, (K4)

Esitykset:
Valvesali, to 19.11. klo 9.00
la 21.11. klo 10.00

Kaverukset seikkailevat maalaismaisemissa.

Hugo ja Josefin – aidosti ja tunteella

Maria Gripe kuvailee kirjassaan Hugoa seuraavasti: ”Hugosta ei osaisi sanoa, millainen hän on, kiltti vai tuhma. Tai onko edes kaunis. Hän on mikä on ja sillä hyvä. Hän on Hugo ja siinä kaikki.” (Gripen: 1955). Gripen kirjoihin perustuva, Kjell Greden ohjaama elokuva Hugo ja Josefin (1967) kiteyttää ajatusmaailmansa tämän lausahduksen ympärille.

Josefin on ensimmäistä luokkaa käyvä, suloinen tyttö, jonka elämä kuuluu lähinnä yksikseen kiviä potkiskellessa. Eräänä päivänä Josefin huomaa erikoisen pojan, jonka olemus on jotain Vaahteramäen Eemelin ja peikon väliltä. Isän ja äidin huomion kinuaminen saa jäädä, kun Josefin hullaantuu uudesta ystävästä ja lennähtää mitä ihmeellisimpiin leikkeihin.

Keskeisenä hahmona elokuvassa toimii Josefinen perheen puutarhuri, joka ottaa Hugon siipensä suojiin tämän isän joutuessa vankilaan. Puutarhurin huolehtimassa pojasta myös Josefin saa kaipaamansa isähahmon tästä nallekarhumaisesta miehestä. Mies on vähäsanainen, mutta tunteissaan aito. Elokuva saakin katsojan kyyneliin, kun lopussa kyyneliä pyyhittää auton tuulilasin pyyhkimillä – olisipa se niin yksinkertaista.

Tunteeni elokuvaa kohtaan ovat ristiriitaiset. Hugo ja Josefin on pumpulipilvimäistä hömppää, jonka tehokeinoina toimivat erikoiset kuvakulmat, henkilöiden lähikuvaus ja turhankin ilmisevät vastakkainasettelut. En odottanutkaan mitään maailman loistokkainta lastenelokuvaa, mutta tämä painii hyvin omassa sarjassaan.

Vaikkei enkelimäinen Elovenatyttö ja hörökorvainen peikkopoika pelastakaan sitä faktaa, että tulos vaikuttaa keskeneräiseltä, on tarina ja roolihahmojen aito tunnemaailma jotain näkemisen arvoista.

Elokuva on hyvin psykologinen ja aiheet liitävät kiintymyksestä, isähahmon puuttumisesta ja Hugon varhaisesta aikuistumisesta menettämiseen ja tarrautumiseen. Välillä paukautetaan katsojan silmien eteen vakava aihe: koulukiusaaminen. Erikoisella tavalla Hugo ja Josefin on niin varteenotettava lastenelokuva kuin opetuselokuva. Suremaan jäin ainoastaan sitä, miten Josefin ihaili Hugoa niin paljon, ettei saanut tilaa kasvaa elokuvan aikana. Gripen kirjaa ja Hugoa vielä lainatakseni: ”Mikäs ny o? olikos jottain epäselvää?”

KRISTIINA LEINONEN
Sanataideryhmä
Kameleonti

Kjell Grede: Hugo ja Josefin
Ruotsi, 1967, 82 min, (S)

PIENTEN PALSTA

Ohoi Pekka Töpöhäntä!

Valveen sanataidekoulun 5–7-vuotiaat pääsivät Gösta Knutssonin Pekka Töpöhännän tunnelmiin, kun kerhossa luettiin Pekka Töpöhännän laivaretki -kirja. Kerholaiset matkustivat kissojen mukana Tukholmasta Motalan kautta Göteborgiin. Laivaretkeltä Pekka Töpöhäntä kirjoitti kirjeen kotiväelleen.

Hei Äiti, Isä ja Lapset! Olen ollut koko pitkän matkan laivareissussa. Olen syönyt hattaraa tivolissa Kallen kanssa.

Olen juonut laivassa maitoa, jonka sain hyvältä laivamieheltä. Olen ollut koko pitkän tunnin laivassa ja autossa vähän aikaa. Ja kävin tivolissa maailmanpyörässä ja vuoristoradassa ja ostin ilmapallon, jätskiä ja hattaraa. Tapasin Motalassa Smirrin. Se on mustavalkoinen, kiltti kissa. Hyvää joulua, Äiti, Isä ja Lapset! Toivottaa, Pekka Töpöhäntä

KIRJEEN KERTOIVAT MALLA, SIIRI, SAGA, ARTTU, MIIA-METTE, HERTTA, MARIA JA ILONA

Pekka Töpöhäntä
Ruotsi, 1981, 81 min,
suomenkielinen versio
(S) Esitykset: Plaza 4, la
21.11. klo 10.00

TOIMITUS

Päätoimittaja: Anu Kokkonen
Toimitus: Ville Rytönen, Iris Ihalainen, Adalmiina Levy, Anna Salmi, Eveliina King, Aino Korhonen, Sanni Sipola, Atte Koivunen, Jami Kontturi, Arttu Kallunki, Katri Heikkinen, Maria Rasinkangas, Kaija Rahkonen, Malla Juutinen, Siiri Arponen, Saga Klemetti, Arttu Kattelus, Miia-Mette Määttä, Hertta Inkala, Maria Suopajärvi, Ilona Wittenberg, Kristiina Leinonen
Taitto: Janne Putikka
Julkaisija: Valveen sanataidekoulu ja Oulun kansainvälinen lasten- ja nuortenelokuvien festivaali
Painos: 400 kpl

TIEDOTUS

VILMA VIERAILEE LASTEN ILOKSI

Festivaalimaskotti Vilma viettää tänä vuonna 20-vuotisjuhlavuottaan. Vilman voi bongata festivaaleilta iloitlemassa niin lasten kuin aikuistenkin seurasta. Vilma pitää paljon elokuvista ja niinpä hän vierailee myös useissa elokuvanäytöksissä sekä kouluilla ja kirjastossa. Torstaina Vilman voi nähdä Valvesalissa kello 8.45 ennen Aurinko, aurinko lätyttyä paistaa -elokuvan näytöstä. Maskottimme juttelee lasten kanssa ja leikitteä heitä ennen elokuvan alkua.

Vilma sai juhlavuotensa kunniaksi myös oman leivoksen, joka kuvastaa häntä täyteläisesti. Tuota hurmaavaa, värikylläistä ja herkkulistaa leivosta voi maistaa kulttuuritalo Valveen Kahvila Mintusta hintaan 3 euroa. Vilmakin on ihastunut leivoksen toden teolla. Hän oli käynyt syömässä jäljellä olleet yhdeksän leivosta! Leipuri lupasi leipoa Vilma-leivoksia lisää ensi tilassa, joten keskiviikkona niitä pitäisi olla jälleen myynnissä. Nyt äkkiä maistelemaan tuota maskottimme

nimikkoleivosta ennen kuin Vilma ehtii jälleen herkutella ne kaikki!

Vilma-maskotti